

[Margrete Auken]

De nordiske lande fremlagde i februar et forslag på dansk initiativ til Londonkonventionen om stop for dumpning af radioaktivt affald i havet. Med det nuværende dumpningsniveau – alle lande medregnet – er de årlige mængder radioaktivt affald, der dumpes i Atlanterhavet, mindre, end hvad der udledes hvert år til Det irske Hav fra det engelske oparbejdningsanlæg Windscale alene. Der er generel enighed om, at skadevirkningen fra dumpning på havets bund ikke kan være større, end hvis det samme affald uindkapslet og i opløst form slippes ud til havet.

Besvarelse (13/5 83):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Indledningsvis kan jeg forsikre om, at jeg fuldt ud deler spørgerens skepsis med hensyn til kontrollen af radioaktive udledninger fra oparbejdningsanlæg, især det engelske anlæg Windscale. Jeg finder det umiddelbart foruroligende, når en udledning så langt borte fra Danmark og af så farlige stoffer kan måles i fisk, som fanges i danske havområder.

Som en konsekvens af dette og som en naturlig forlængelse af den danske holdning til dumpning af radioaktive stoffer samt udledning af farlige stoffer, som kan spredes til andre lande, har jeg derfor bedt den danske delegation til Paris-kommissionsmødet den 6.–8. juni dette år om at arbejde for at nedbringe forureningen af havet med radioaktive stoffer fra oparbejdningsanlæg.

Efter mødets afholdelse vil jeg vende tilbage og orientere spørgeren om resultatet af forhandlingerne.

Spm. nr. S 1131

Til *statsministeren* (5/5 83) af:

Poulsgaard (FP):

»Mener regeringen, at der hellere skal spares på sygehusudgifter, skoleudgifter, retsvæsen, folkepension og andet end på udgifter til teatre, ballet, musik og andre almindelige fornøjelser?«

Begrundelse

Efter spørgerens opfattelse er det langt mere væsentligt at sørge for, at f.eks. ventelisterne på sygehusene nedbringes, og at de handicappede hjælpes til en tålelig tilværelse,

end at man bruger skatteydermidler på børneteatre, diverse festivals og hvad ellers kulturministeriets penge går til.

Jeg er derfor noget bekymret over, at alle regeringspartierne undlod at stemme i forbindelse med det dagsordensforslag, der fremsattes i folketinget den 3. maj 1983, og hvori det blev fastslået, at ministeriet for kulturelle anliggender skal friholdes for regeringens bebudede rammebesparelser.

Det betyder jo, at disse rammebesparelser må blive så meget større på områder som sygdomsbehandling, folkepension, skolevæsen og lignende, når man friholder de aktiviteter, der hører under kulturministeriets område.

Det er derfor både relevant og tiltrængt at få at vide, om det, at regeringen undlod at stemme imod dagsordensforslaget, udtrykker, at man fra regeringens side, når man skal vælge – og det skal man jo i en sparetid – prioriterer udgifterne til teatre m.v. højere end f.eks. udgifterne til, at folk kan få nødvendige øjenoperationer, hofteoperationer m.v.

Besvarelse (13/5 83):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Det er regeringens opfattelse, at den dagsorden, spørgeren hentyder til, ikke forhindrer, at regeringen foretager besparelser på kulturministerens budget, hvis de kan accepteres af et flertal i folketinget.

Spm. nr. S 1132

Til *justitsministeren* (5/5 83) af:

Grethe Kindberg Jørgensen (CD):

»Mener ministeren, at de påstande, som forsvareren, advokat H. Nebelong, i skrivelse af 3. maj 1983 (retsudvalget, alm. del, bil. 230) på vegne af Luzviminda Cagara er fremkommet med mod politiet, er berettiget?«

Begrundelse

Advokaten har i ovennævnte skrivelse på vegne af sin klient påpeget, at de oplysninger, der er fremkommet i pressen, er forkerte eller ensidige, ja man kan næsten opfatte advokatens påstand, som var det politiet, der havde opfundet den omtalte sag.